

Skrivelse till socialnämnden om rapportering av missförhållanden i familjehem

Inga-Lill Persson (L)
Stina Bengtsson (C)

Omvårdnaden om barn och ungdomar är ett verksamhetsområde som har vuxit i omfattning de senaste åren och staden har i stor omfattning behövt anlita privata aktörer såsom familjehem, jourhem och konsultfirmor för att kunna ge barn och unga en så bra omsorg som möjligt. Även om de allra flesta familjehem gör stora ansträngningar för att ge barnen i sin omvårdnad en så bra uppväxt som möjligt så vet vi att det finns hem som inte är lämpliga och där omvårdnaden om barnen brister.

Detta gör att det framstår som förvånande att bara fyra fall av lex Sarah-anmälningar inkom under förra året vad gäller barn- och ungdomsvården i enskild regi. En av anledningarna torde vara att familjehem inte är yrkesmässigt bedriven enskild verksamhet och därför inte omfattas av skyldigheten att göra anmälningar enligt lex Sarah (jfr prop. 2009/10:131 sid 26 och 30).

Detta framstår som en olycklig lucka i lagen. Om familjehemmen 2010 kunde sägas vara en frivillig insats som inte ansågs utgöra ”fullgörande av uppgifter enligt socialtjänstlagen” så har de under de senaste åren fått en mer betydelsefull roll. Även om lex Sarah långt ifrån är den enda bestämmelsen som styr kvaliteten i den sociala barn- och ungdomsvården så framstår det som märkligt att lagregleringen ska vara svagare när det gäller våra mest utsatta barn.

Vi har tidigare påpekat vikten av att socialförvaltningen och stadsdelsnämnderna granskar kvaliteten i familjehem, utbyter information med andra kommuner och arbetar för att utbyta ansvaret för utomkommunalt placerade barn mellan kommunerna så att kommunerna i högre utsträckning ansvarar för de barn som vistas inom kommunen. Visserligen överförs nu allt fler ensamkommande flyktingbarn till HVB-hem, men familjehem kommer givetvis att finnas kvar för alla de barn som av olika skäl inte kan bo i sitt vanliga hem.

Eftersom en lagstadgad anmälningsskyldighet enligt lex Sarah inte föreligger menar vi att förvaltningen bör utreda hur och under vilka förutsättningar staden kan kräva att missförhållanden systematiskt rapporteras in till stadsdelsnämnderna, och hur sådana rapporter bör anmälas till socialnämnden. Vi har stor respekt för att familjehem drivs av lekmän som på frivillig grund ger ett barn ett bra hem, och att ett system för inrapportering av missförhållanden måste ta hänsyn till detta och inte verka onödigt avskräckande, men det är inte tillfredsställande att vi inte har en samlad bild av brister som rör våra utsatta barns uppväxtvillkor.

Med anledning av det ovan anförda yrkar vi:

Att socialnämnden uppdrar åt socialförvaltningen att i enlighet med vad som ovan sägs utreda hur en systematisk återrapportering till socialnämnden kan ske av missförhållanden inom social barn- och ungdomsvård som ej yrkesmässigt bedrivs i enskild regi.